

Na broj: **St-898/2017**

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Razlučni vjerovnik: **ANTE HERCEG** iz Prologa 97, Ljubuški, BiH, OIB: 64369513827,
zastupan po punomoćnicima iz memoranduma

Stečajni dužnik: **STEČAJNA MASA IZA KEMILAK d.o.o.** u stečaju, Pupačićeva 1/3,
Split, OIB: 14523768154

Radi stečaja

PODNEŠAK razlučnog vjerovnika

-kojim dostavlja očitovanje

3 puta

Na obračun troškova podnesen od strane stečajne upraviteljice u smislu čl. 254. Stečajnog zakona, razlučni vjerovnik po punomoćnicima očituje se kako slijedi:

1. U odnosu na zahtjev stečajne upraviteljice da se obračunaju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava u paušalnom iznosu od 5% što iznosi 81.000,00 kn razlučni vjerovnik se tome protivi ukazujući da je pravnim shvaćanjem zauzetim na općoj sjednici Visokog trgovačkog suda RH od 18. ožujka 2019. prihvaćeno stajalište iz presude broj: Pž-6780/2018 da se iz iznosa ostvarenog prodajom stvari nekretnine opterećene razlučnim pravima namiruju samo troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava, a ne i troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava.

2. U odnosu na zahtjev stečajne upraviteljice po kojem su stvarno nastali troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava znatno viši od 5% paušalno od iznosa unovčenja, razlučni vjerovnik prvenstveno ističe da je obračun dostavljen po stečajnoj upraviteljici nejasan i nedokumentiran, zbog čega predlaže da sud stečajnu upraviteljicu prvenstveno pozove na dopunu i obrazloženje obračuna, a podredno da se taj obračun provjeri i po vještaku.

Stečajna upraviteljica se kod obračuna ovih troškova poziva na sudskom praksom ustanovljeno načelo da i razlučni vjerovnik mora razmjerno postotku unovčenja snositi opće troškove nastale u stečaju, no to načelo nepravilno primjenjuje o čemu će se detaljnije u nastavku podneska.

Razlučni vjerovnik ukazuje:

- a) u odnosu na direktne (izravne) troškove koji su isplaćeni i navedeni pod toč. 1.1. stečajna upraviteljica nije dostavila dokaz o isplatama dobavljačima i nije obrazložila je su li ti troškovi isplaćeni iz tekućih sredstava ostvarenih davanjem predmeta razlučnog prava u zakup. Razlučni vjerovnik smatra da se ti troškovi prvenstveno trebaju namiriti iz ostvarene zakupnine od zakupoprimca Kemoplastika, a ne iz ostvarene kupovnine. Ako je stečajna masa obogaćena prihodima od davanja u zakup predmeta razlučnog prava tada se tekući rashodi nastali nakon otvaranja stečajnog postupka trebaju namirivati iz tih prihoda, a tek ukoliko ti prihodi nisu dostatni za sve tekuće rashode razliku treba namiriti iz iznosa dobivenog unovčenjem predmeta razlučnog prava. Ne mogu tekući prihodi od predmeta razlučnog prava (iznos ostvarenih zakupnina) biti raspoređivani svim stečajnim vjerovnicima, a tekuće rashode isključivo snositi razlučni vjerovnik iz ostvarene kupovnine. Pri tome stečajna upraviteljica nepravilno tekuće rashode uzima samo za vrijeme trajanja Ugovora o zakupu – tada je tekuće rashode snosio sam zakupoprimac Kemoplastika – razdoblje postojanja rashoda treba uzeti od trenutka otvaranja stečajnog postupka i potom vidjeti koji su to tekući rashodi na predmetu razlučnog prava nastali i prvenstveno ih podmiriti iz tekućih prihoda predmeta razlučnog prava. **Ukoliko tekući prihodi od zakupnina predmeta razlučnog prava ulaze u stečajnu masu i imaju biti raspoređeni svim stečajnim vjerovnicima, tada načelo razmjernosti nalaže da razlučni vjerovnik snosi tekuće direktne troškove/rashode RAZMJERNO, tj. u omjeru od 20,41%, a ukoliko se ti rashodi namiruju isključivo tj. 100% iz predmeta razlučnog prava tada bi se trebali prvenstveno namiriti iz tekućih prihoda ostvarenih davanjem u zakup predmeta razlučnog prava, a tek potom iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava.**

Same direktne rashode (plaćene) stečajna upraviteljica nije dokumentirala, zbog čega ih razlučni vjerovnik za sada ne može prihvatiti kao opravdane.

Nadalje je nejasno zbog čega stečajna upraviteljica smatra da bi troškovi navedeni pod toč. 1.2. (HPB, te PDV za prodanu opremu u Dubrovačkoj) trebali biti podmireni iz iznosa dobivenog unovčenjem predmeta razlučnog prava – nejasno je kakve veze trošak PDV-a za prodanu opremu ima s predmetom razlučnog prava, jer se PDV-e za prodanu stvar prvenstveno treba namiriti iz kupovnine ostvarene prodajom te stvari; također je nejasno na što se odnosi trošak „za HPB“.

- b) u odnosu na neisplaćene direktne troškove (toč. 2.1.) stečajna upraviteljica nije dostavila dokaz da se troškovi knjigovodstva odnose isključivo na predmet razlučnog prava, a nije dostavila niti dokaz o odvjetničkim troškovima iz predmeta Ovr-1849/18 (posebno se napominje da troškovi zastupanja po odvjetniku stečajnog dužnika kao ovršenika tijekom ovršnog postupka nisu opravdani – to bi isto bilo kao da stečajna upraviteljica zahtjeva da angažira punomoćnika za zastupanje stečajnog dužnika pred

samim stečajnim sudom, jer je ovršni postupak de facto bio postupak unovčenja kao i sam stečajni postupak).

Nejasno je zbog čega stečajna upraviteljica smatra da razlučni vjerovnik treba platiti knjigovodstvene troškove nastale tijekom vođenja stečajne mase u cijelosti, a potom razmjerno sudjelovati u svim knjigovodstvenim troškovima u omjeru od 20,41% - to je samo po sebi proturječno. **Načelo razmjernosti snažanja općih troškova od strane razlučnog vjerovnika vrijedi za sve troškove, a ukoliko se troškovi nakon zaključenja stečajnog postupka (tj. troškovi nastali za vrijeme vođenja stečajne mase) izdvajaju na način da ih isključivo snosi razlučni vjerovnik napušta se načelo razmjernosti i tada razlučni vjerovnik ne treba snositi ranije nastale troškove u stečaju.**

Razlučni vjerovnik osporava pravo stečajnoj upraviteljici na nagradu na način kako je obračunata. Prema aktualnoj sudskoj praksi nagradu za rad stečajnog upravitelja obavljen do 10. listopada 2015. godine treba obračunati prema pravilima Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN 189/03) pri čemu je sud dužan utvrditi postotak nagrade u odnosu na vrijednost do tada unovčene stečajne mase.

Stečajnoj upraviteljici je prema Uredbi o nagradi iz 2003. godine pripala bruto nagrada u iznosu od 243.051,84 kn, te dodatno po Uredbi o nagradi iz 2015. iznos od 43.541,16 kn, odnosno za do sada unovčenu imovinu od 5.975.379,58 kn stečajnoj upraviteljici je isplaćena nagrada u ukupnom iznosu od 286.593,07 kn brutto.

Nakon donošenja rješenja o zaključenju stečaja unovčen je daljnji iznos od 1.961.891,32 kn, što znači da stečajnoj upraviteljici prema Uredbi o nagradi iz 2015. pripada:

POSTOTAK PO UREDBI IZ 2015.	IZNOS UNOVČENJA	IZNOS NAGRADE
za razliku od 5.000.001,00-10.000.000,00 kn – 6%	1.961.891,32 kn x 6%	117.713,48 kn brutto + 8.828,51 kn dopirnosa za zdravstveno od 7,5% ili ukupno: 126.541,99 kn

Ne može stečajna upraviteljica u primjeni Uredbe o nagradi kod svakog unovčenja počinjati kao da do tada nije bilo unovčenja imovine tj. počinjeti od 0,00 i primjenjivati najvišu stopu nagrade, već se treba uzimati u obzir postotak koji se prema Uredbi primjenjuje na razliku unovčenja.

Razlučni vjerovnik stoga smatra da pored isplaćene nagrade od 286.593,07 kn stečajnoj upraviteljici pripada daljnji iznos od 126.541,99 kn ili ukupno 413.135,06 kn, te da je u razmjernom iznos od 20,41% dužan snositi te troškove tj. u iznosu od 84.320,86 kn iz iznosa dobivenog prodajom predmeta razlučnog prava.

Slijedom navedenog razlučni vjerovnik prvenstveno predlaže da sud stečajnu upraviteljicu pozove na dopunu i obrazloženje obračuna imajući u vidu naprijed navedene primjedbe, a podredno da se taj obračun provjeri i po vještaku knjigovodstveno-financijske struge uz nalog stečajnoj upraviteljici da vještaku dostavi sve poslovne knjige od otvaranja stečajnog postupka do danas.

U Bjelovaru, 13. srpnja 2020. godine

Razlučni vjerovnik po pun.